

IN MEMORIAM

Великотърновци се простиха с радетеля на туристическото движение у нас - Горазд Чолаков

Човекът, на когото великотърновското туристическо дружество "Трапезица 1902", дължи толкова много за развитието и историографията си, ни напусна на 94-годишна възраст. Горазд Чолаков е роден на 4 август 1921 г. в с. Пиргово, Русенско. Неговият баща, Йордан Чолаков, е бил главен учител в пирговското училище.

През 1940 г. Горазд завършва Първа мъжка гимназия в Русе и е приет за студент в Правния факултет на Софийския университет. Животът му в тези военни и следвоенни години е пълен с превратности и перипетии, но все пак успява да се дипломира и се установява във Велико Търново, където през 1947 г. минава под венчило с дъщерята на генерал-лейтенант Атанас Стефанов, командир на Четвърта армия и на прикриващия фронт по време на БСВ.

В туристическото движение се включва от ученическите си години. От 1972 до 1986 г. е член на бюро на Туристическо дружество "Трапезица". Той е дългогодишен председател на комисията за пропаганда и агитация. Съществен е приносът на Горазд Чолаков за пропагандиране на идеите на туристическото движение и на успехите на ТД "Трапезица" - той е неуморен сътрудник на местни и централни печатни издания, а туристическата тематика е на първо място в дописките му.

На него дължим изследванията за "Началната дейност на туристическото дружество "Трапезица" - Велико Търново (1902-1912), обнародването на част от архива и дневника на Цоню Герганов - един от председателите на дружеството. Активно сътрудничи и на в. "Ехо" с редица материали. Благодарение на негови статии и пътеписи завинаги в историографията на туристическото движение ще останат вдъхновените му слова за Стоян Бояджиев - доайенът, публикувана в рубриката "Радетели на туризма", той е, който представя програмата на великотърновските алпинисти за отбелязване на 800-годишнината от въстанието на Асен и Петър, за състезанията по ориентиране "С карта из Търновград" и много други. В сп. "Турист", по повод 75-годишнината на туристическото движение в България, пише за великотърновските алпинисти, изкачили седемте първенци, за Александър Теодоров - Балан и за още много инициативи и личности на туристическата идея в някогашната столица на страната ни.

През 1977 г. е обявен за отличник на БТС. За цялостната си дейност е награждаван многократно с ордени, медали и грамоти от редакцията на в. „Ехо“, два пъти носител на медал „Алеко Константинов“, медал „Иван Вазов“ от Държавната агенция за българите в чужбина, от комитет „Васил Левски“, от Съюза на юристите в България, от Министерския съвет с министър-председател Сергей Станишев през 2008 г. През 2003 г. е удостоен с почетна награда „Велико Търново“.

На 30 август 2015 г. бай Горазд се пресели в един по-добър свят, но остави незабравими спомени у всички, които го познаваха.

Да е светла паметта му!

От туристите на ТД "Трапезица 1902"

Август, 2015 г., Велико Търново